

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea privind condițiile generale pentru acordarea sprijinului financiar în agricultură și silvicultură

Politica Agricolă Comună a Uniunii Europene este una dintre domeniile cele mai complicate ale U.E. Reglementările naționale au fost completate deja la începutul anilor '60 cu organisme și reglementări supranaționale.

Cadrul funcționării P.A.C. constă în aceea că agricultura este un domeniu important al economiei naționale, prețurile constituie elementul de bază al reglării pieței agricole, trebuie facilitată integrarea organică a economiei agrare în economia națională, trebuie mărită puterea economică a gospodăriilor familiale și competitivitatea acestora.

Reglementările U.E. prevăd condițiile generale și cele speciale de acordare a sprijinului financiar în agricultură pentru realizarea diferitelor măsuri, precum și obiectivele de atins prin acestea.

Cerințele de principiu sunt respectarea subsidiarității și a flexibilității.

Scopurile generale ale sprijinirii agriculturii și silviculturii sunt, în primul rând, mărirea veniturilor și/sau reducerea cheltuielilor de producție ale producătorilor, dezvoltarea și reorganizarea producției, îmbunătățirea calității produselor și a condițiilor de igienă și de creștere a animalelor.

Noua reglementare acoperă vidul legislativ în acest domeniu, în România nefiind astăzi o lege cadru prin care să se stabilească condițiile generale pentru acordarea sprijinului financiar în agricultură și silvicultură.

Legea de față stabilește obiectivele pentru care se poate acorda sprijin financiar, activitățile și elementele care pot fi sprijinite.

Sprijinul financiar poate fi rambursabil sau nerambursabil, se acordă pe bază de acte normative sau proiecte, persoanelor fizice și juridice la solicitarea acestora, în urma îndeplinirii unor condiții și criterii generale și speciale. Fiind o lege cadru, permite aplicarea diferitelor politici agricole elaborate în urma programelor de guvernare, în funcție de bugetul anual aprobat de Parlament și de prioritățile stabilite, asigurând astfel guvernării un spațiu opțional larg în acest domeniu.

Pe lângă scopurile economice pentru care se acordă sprijin financiar, legea reglementează și relațiile între autorități și persoanele care solicită sprijinul, obligațiile și drepturile ambelor părți, procedura și mecanismul de acordare a sprijinului și modul de soluționare a divergențelor.

De asemenea, legea definește rolul sferei civile vis-a-vis de autorități și solicitanții sprijinului financiar, situațiile în care nu se poate acorda sprijinul, precum și modul de recuperare a sumelor necuvenite.

Autoritatea însărcinată cu acordarea sprijinului financiar în agricultură și silvicultură este Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, care inițiază hotărârile de guvern și emite ordinele ministrului necesare reglementării activităților și elementelor pentru care se acordă sprijinul financiar, condițiilor de participare, modului de acordare și de evidență a sprijinului și, nu în ultimă instanță, reglementării sistemului de evidență agricolă și a numirii autorităților care se ocupă de recuperarea sumelor necuvenite și de soluționarea contestațiilor depuse.

Legea introduce o concepție nouă privind gestionarea banilor publici atât din partea autorităților, cât și din partea beneficiarilor.

Față de cele prezentate, Parlamentul României a adoptat Legea privind condițiile generale pentru acordarea sprijinului financiar în agricultură și silvicultură.